

Publicerad 2008-01-10 15:21 av PPQ

jag tyckte att det var bäst att lägga ut den här innan all snö hinner försvinna. Lite poppoesi

snön gömmer alla spår

Det är precis som en saga
Ändå så är det verklighet, det händer
Och jag är den sista att klaga
Du ser på mig och jag tänder

Inga planer, inget uttalat, det är inte ett sådant forum
Skuggorna från världen faller över vit snö
Jag lever där strax ovanför stan i mitt pojkrum
Jag är en sån där hopplös romantiker så man kan dö

Snön faller ner och döljer alla spår
Vi kan prata om vår
Hon säger att det är drömmar och har inget att göra med det som är nu
Hon fortsätter: "i kväll är det bara jag och du"
Varken mer eller mindre, det är så det är
Allt vi har är det som är här

Du ser på mig, du säger att jag får
Men det är det och ingenting mer
Du säger att varken du eller jag behöver fler sår
Jag försöker kyssa dig, jag ser dig backa, jag ser hur du ler

Klockan går och du borde sova för länge sen
Ändå så vill du inte gå hem
Inte ensam, inte utan din nyfunne vän
Det spelar ingen roll om du inte somnar för än fem

Snön faller igen, vinden kommer och sopar igen alla spår
Det du känner just nu i denna stund är svaret på frågan hur du mår
Snön får oss att blunda då flingor smälter på slutna ögonlock
Hon pratar om snöänglar och fästningar byggda av snöblock
Det är min hemlighet, men hon gör mig så glad
Hon tystnar och sen går vi hem till henne och dricker choklad

Du säger att man måste kunna förlåta ungdomen
Jag vet inte hur jag ska ta det
Du säger att man kan smita under den stängda bommen
Hon säger kom så jag får kyssa mig mätt

Du spelar ett högt spel
En strateg utan erfarenhet är dömd
Gudarna blundar för fältherrens brister och fel
En sådan man blir aldrig glömd

Snön faller och döljer det som lämnade så tydliga avtryck, snart finns inga spår
Snön dras till henne, vit snö är en snygg kontrast i mörkt hår
Vi befinner oss i en snöglob och snön faller för världen skaks om då och då
Stora vita flingor i globen mot en himmel som är så mörkt blå
Hela världen lindas in i denna våta kalla bommull
Och tittar man upp mot snöfallet blir man så yr så man nästan faller omkull

Du talar ett fantastiskt språk, dina ord är poesi
Det får mig att tänka på en sång av Peter Le Marc
När vi kommer hem till dig så älskar vi
Jag önskar jag hade sådan poesi som är värd att pränta ner på ark

En kvinna, så där tyst men ändå så trygg i sin ståndpunkt
Ingen kan kyssas så, sådana kyssar lämnar inget utrymme för att tänka om
Jag släpper henne inte med blicken då kläderna faller tungt
Jag är i hennes nakenhet i samma stund som hon säger: "kom"

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren PPQ med Poeter.se id #268 innehar upphovsrätten